

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Lukačejdy a přísedících Evy Bystřické a Václava Zadražila v hlavním líčení konaném dne 14. ledna 2015 v Táboře **t a k t o :**

Obžalovaný

[redacted]
nar [redacted] v Táboře, bez zaměstnání, trvale bytem [redacted] t.č. ve vazbě
ve [redacted]

uznává se vinným, že

1.
nejméně dne 13. 4. 2013 v době od 7:50 hod. do 8:52 hod. v [redacted]
v místě svého bydliště prostřednictvím počítačové sítě internet odeslal z e-mailové adresy
[redacted] na e-mailovou adresu [redacted] tři e-maily
s videosoubory zjevně zobrazujícími dítě při pohlavním styku a dále nejméně dne 13. 4. 2013
v e-mailové schránce [redacted] do které se přihlašoval prostřednictvím
notebooku z místa svého bydliště, přechovával tři videosoubory zjevně zobrazující dítě při
pohlavním styku a masturbaci, které postupně přijímal od uživatele e-mailu
[redacted]

2.

a) v období letních měsíců roku 2013 do konce měsíce července 2013 v obci [redacted] okres Tábor, na pozemcích parc. č. [redacted] v obslužném kontejneru v objektu fotovoltaické elektrárny opakovaně v přesně nezjištěném množství případů, vždy za úplatu v částkách od 200,- do 400,- Kč, fotografoval obnažená prsa a přirození nezl. [redacted] nar. [redacted] nejméně ve dvou případech ji natáčel obnaženou, při fotografování jí sahal na prso, dále v přesně nezjištěných případech nezletilé předal fotoaparát s tím, aby si obnažená prsa a přirození vyfotografovala nebo natočila sama,

b) poté, co v měsíci červnu 2013 v obci [redacted] okres Tábor, nabídl nezl. [redacted] nar. [redacted] finanční úplatu za pořízení fotografií, na kterých bude obnažená a v sexuálně dráždivých polohách, v období od měsíce června 2013 do konce měsíce června 2014, v katastrálním území [redacted] v lesním porostu, poblíž komunikace mezi obcemi [redacted] nezletilou nejméně v pěti případech odvezl svým vozidlem zn. Citroen Berlingo, r. [redacted] do místa zvaného [redacted] na parcele č. [redacted] a zde ji buď ve vozidle nebo v lese fotografoval nejprve v podprsence, poté s obnaženými prsy, následně její obnažené genitálie a přitom po ní požadoval, aby roztáhla nohy a v této poloze jí také fotografoval, při jednom z fotografování jí sáhl na prsa, za to jí poskytl finanční částku od 700,- Kč do 1.000,- Kč, koncem měsíce června 2014 nezl. [redacted] v místě zvaném [redacted] kam jí odvezl svým vozidlem, nejprve fotografoval ve spodním prádle, poté s obnaženými prsy, a poté jí předal částku 1.100,- Kč, nezl. [redacted] dále ve druhé polovině měsíce června 2014 se na žádost obžalovaného vyfotografovala obnažená a na digitální fotoaparát s pomocí nezl. [redacted] natočila video, na kterém se rukou sexuálně dráždila na přirození a tento záznam předala za úplatu obžalovanému,

c) v období nejméně od konce měsíce dubna 2014 do konce měsíce června 2014 v [redacted] okres Tábor, v [redacted] v rodinném domě čp. [redacted] v přesně nezjištěném množství případů fotografoval jednak poprsí v podprsence, jednak obnažené poprsí a přirození nezletilé [redacted] nar. [redacted] v jednom případě jí fotil za situace, kdy si svlékala kraťasy,

přičemž obžalovanému byl znám věk nezletilých,

3. v období od měsíce června 2013 do konce měsíce června 2014 na různých místech okresu Tábor, opakovaně nutil nezl. [redacted] aby se od něho nechala fotografovat obnažená a v sexuálně dráždivých polohách a pokud to odmítala, vyhrožoval jí tím, že její fotografie ukáže [redacted] kde byla nezletilá umístěna, a bude tvrdit, že je chtěla nafotit ona sama, a pokud někomu řekne, že on pořizuje její fotografie, na kterých je nahá a v sexuálně dráždivých polohách, zveřejní je.

tedy

ad 1.

- jinak jinému opatřil počítačové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

ad 2.

a), b) – nabídl a poskytl dítěti za pohlavní sebeukájení dítěte a jeho obnažování za účelem pohlavního uspokojení úplatu, dílem uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

a) – c)

- přiměl a najal dítě k výrobě pornografického díla,

ad 3.

- jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a takový čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

ad 1.

- přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 alinea první trestního zákoníku,

ad 2.

a), b) - přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku,

a)-c) - přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3. - zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 42 (čtyřicet dva) měsíce nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné sexuologické léčební ve formě ústavní.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to mobilního telefonu zn. Sony Xperia PN-0180-BV, černé barvy, v.č. [REDAKCE] s vloženou SIM kartou Vodafone v.č. [REDAKCE] a paměťovou kartou Micro SD 1GB, paměťové karty Micro SD 2 GB, typ SD-C02G Japan, v.č. [REDAKCE] černé barvy, vložené s MicroSD adaptéru zn. Pardies, modré barvy.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné opatření** zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to: paměťové karty Transcend 4GB, v.č. [REDAKCE] notebook zn. HP 620 v.č. [REDAKCE] černé barvy v.č. napájecího adaptéru, počítač zn. ACER Aspire T160, v.č. [REDAKCE]

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Tento skutkový stav byl zjištěn z výpovědi obžalovaného a svědků [redacted] a [redacted] jakož i z provedených listinných důkazů, z nichž stěžejní byly protokoly o výslechu svědků [redacted] dále úřední záznamy o podaném vysvětlení [redacted] a [redacted] protokol o prověrcce, včetně fotodokumentace, doklady o zakoupení věcí, protokoly a usnesení o vydání věcí, včetně fotodokumentace, protokol o domovní prohlídce na adrese bydliště obžalovaného, včetně fotodokumentace, protokol o prohlídce osobního automobilu Citroen Berlingo, včetně fotodokumentace, odborná vyjádření, včetně DVD nosičů, fotografie nezletilých a interiéru bytů, fotografie obslužného kontejneru u fotovoltaické elektrárny, vyhodnocení obrazových a video souborů PC Acer Aspira a notebooku HP 620, lékařská zpráva, záznamy o útěcích nezl. [redacted] vyhodnocení e-mailového účtu, zjištění o uskutečněném telekomunikačním provozu, vě. CD nosičů, soudní rozhodnutí, zpráva spol. [redacted] a. s., znalecký posudek z odvětví psychiatrie, specializace sexuologie, a v neposlední řadě též osobní výkazy obžalovaného.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 tr. řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

Provedeným dokazováním soud považuje za prokazané, že obžalovaný spáchal jednání, jež je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku, tedy dále rozvedené skutečnosti.

K jednání popsanému v bodě 1 výroku rozsudku se obžalovaný doznal, uvedl, že je pravděpodobné, že „ty tři e-maily poslal“, a to z e-mailové adresy své přítelkyně [redacted]. Tento e-mailový účet v té době používal běžně, přestože měl svůj vlastní. Jestli v té době dostal nějakou poštu z e-mailové adresy [redacted] si nepamatuje. Jak se v jeho počítačích ocitla dětská pornografie, vysvětlit nedokázal.

Doznání obžalovaného je podporováno dalším ve věci provedeným dokazováním. Z úředních záznamů o podaném vysvětlení [redacted] družkou obžalovaného, soud seznal, že tento používal nejen svůj počítač, ale též notebook své družky, nadto znal přihlašovací údaje k jejímu e-mailovému účtu a tento využíval. Z protokolu o domovní prohlídce konané na adrese [redacted] tedy v bydlíšti obžalovaného, je zřejmé, že byl nalezen a zajištěn notebook HP 620 a stolní počítač Acer Aspire T160. Obrazové a video soubory nalezené v paměti těchto počítačů byly vyhodnoceny a bylo zjištěno, že se jedná o soubory zobrazující osoby zjevně dětského věku v sexuálně vyzývavých polohách, či při sexuálním styku s osobami dospělými. Z vyhodnocení e-mailového účtu [redacted] bylo zjištěno, že uživatel tohoto e-mailového účtu zaslal na e-mailový účet družky obžalovaného [redacted] zprávy obsahující videa charakteru dětské pornografie. Z vyhodnocení e-mailového účtu [redacted] bylo zjištěno, že

uživatel tohoto účtu zasílal zprávy obsahující videa charakteru dětské pornografie na účet [REDAKCE]

Ze zjištěných údajů o telekomunikačním provozu pak vyplývá, které osoby zřídily příslušné e-mailové účty, přičemž ve vztahu k e-mailovému účtu [REDAKCE] je zřejmé, že v době, kdy docházelo k přijímání, nebo předávání e-mailových zpráv s tematikou dětské pornografie byla [REDAKCE] dle evidence docházky jejího zaměstnavatele (společnosti [REDAKCE] v zaměstnání.

Z výše popsaných provedených důkazů soud uzavírá, že je zřejmé, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno v bodě 1 obžaloby kladeno za vinu. Ostatně obžalovaný tuto trestnou činnost ani nepopírá, byť uvádí, že si na ni již nepamatuje a ve své výpovědi se snaží zúžit rozsah páchané trestné činnosti, nicméně z provedených listinných důkazů je nepochybné, že poslal nejméně tři e-mailové zprávy a stejný počet zpráv přijal.

Po právním posouzení skutku popsaného v bodě 1 výroku rozsudku soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 alinea první trestního zákoníku, neboť jinak jinému opatřil počítačové pornografické dílo, které zobrazuje dítě.

Spáchání skutků popsaných v bodě 2 písm. a) až c) a v bodě 3 výroku rozsudku obžalovaný popřel. K bodu 2 písm. a) uvedl, že je pravda, že obžalované [REDAKCE] dával peníze, ale to jí dával za pomoc při drobných pracích na elektrárně, např. za čištění sít, zametání atp. Otec poškozené věděl, o tom, že jí dává peníze, částky byly různé od dvou do čtyř set. Rozhodně popřel, že by ji fotil obnaženou, obtěžoval, hladil či na ni sahal, bavili se normálně. Sama s ním nebyvala, vždy s ní někdo byl. Poškozená je proti němu nejspíš zaujatá, stejně jako všichni, co „se tam s nimi stýkal, hlavně přite [REDAKCE].

K bodu 2 písm. b) výroku rozsudku obžalovaný uvedl, že [REDAKCE] zná již tři roky, od té doby, co začal stavět v [REDAKCE] dům. Nejprve chodila za jeho otcem, žádala jej o cigarety, když se to dozvěděl, vyzval jí, aby toho nechala, i když je pravdou, že jim cigarety občas dal sám (chodili s ní ještě nějací kluci). Loni nikoho nevezl, až letos (2014) vezl [REDAKCE] třikrát do [REDAKCE]. Poprvé, když potřeboval koupit materiál na stavbu, během cesty mu řekla, že potřebuje prodat fotoaparát, dohodli se, že od ní fotoaparát koupí za 500 Kč, na to jej požádala o půjčku, neboť potřebovala ještě další peníze, dal jí tedy tři sta korun s tím, že až dostane kapesné, tak mu to vrátí. Když vystupovala z auta, požádala ho o půjčení mobilního telefonu, s tím, že si potřebuje zavolat otcí a za 15 minut se vrátí. Vrátila se však až za dvě hodiny, byla jiná, chovala se drze, agresivně. Chtěla odvézt nazpátek, což učinil. Podruhé [REDAKCE] vezl opět do [REDAKCE] na nádraží, přišla s nějakou kamarádkou, nazpátek však odvézt nechtěly. Během cesty jej zkoušely přesvědčit, aby jim půjčil fotoaparát (jeho osobní, nikoli ten, co od [REDAKCE] koupil), ptal se jich, na co jej potřebují a ony řekly, že potřebují peníze, dál to nerozváděl. Fotoaparát jim půjčil. Potřetí přišla [REDAKCE] s nějakou jinou kamarádkou, [REDAKCE] opět je odvezl na nádraží. S [REDAKCE] se nescházel, to že by jí fotil nahou, si vymyslela, pravděpodobně proto, že jí nechtěl dávat peníze. [REDAKCE] pak vezl ještě jednou, opět na nádraží, přišla s nějakými kamarádky a vyhrožovala mu, „že když jí [REDAKCE] nebude dávat peníze, že je zlá“. Nevěděl, že dívky z dětského domova utíkají, při jízdách se jich ptal kolik jim je let (uvedly 16), co by chtěli dělat, nikde po cestě však nezastavoval.

K bodu 2 písm. c) výroku rozsudku obžalovaný uvedl, že ke [redacted] chodil za matkou poškozené, nikoli za [redacted] ačkoli ta tam občas byla, ale za její matkou na kávu, nikdy s [redacted] nebyl sám. Fotografie v telefonu vysvětlil tím, že telefon půjčoval [redacted] která tam vyfotila nějaké cizí holky, které ale on nezná.

Z provedeného dokazování je však nepochybné, že obžalovaný se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu v bodech 2 a 3 obžaloby. Výpověď obžalovaného je předně vyvrácena výpověďmi poškozených, přičemž na úvod soud podotýká, že neuvěřil, že všechny domluvily s cílem jej poškodit, zdiskreditovat či se mu pomstít. Věrohodnost výpovědí poškozených nadto podporují další svědkyně, přičemž soud pochybuje, že s ohledem na věk a hodnocení osobností s ohledem na to, jak vystupovaly před soudem, by tyto byly schopny zinscenovat a následně provést takto do detailů promyšlený komplot, aby dosáhly obžalovaným naznačených cílů.

[redacted] uvedla, že s obžalovaným se seznámila při útěku z dětského domova, dal jí cigarety a domluvili se, že se budou scházet u bažantnice v [redacted]. Poškozená popsala průběh jejich schůzek. Z její výpovědi je stěžejní zejména to, že ji obžalovaný několikrát fotil, v podprsence, poté s obnaženými řadry, posléze i obnažené genitálie. Za tyto fotografie jí pak poskytoval úplatu. Poškozená také připustila, že několikrát toto fotografování iniciovala sama, jednou se dokonce natočila za pomoci [redacted] při masturbaci a toto video obžalovanému poskytla. Zpočátku s obžalovaným spolupracovala dobrovolně, později ji začal vydírat s tím, že jestliže mu neposkytne nové fotografie, nebo mu tyto neumožní pořídit, zveřejní fotografie dosud pořízené. Její výpověď potvrzuje její sestra, [redacted] které se svěřila, přičemž ta uvádí, že její sestra pak již měla z obžalovaného strach, zároveň naznačuje i to, že hlavní motivací k jednání byly pro poškozenou finanční prostředky. Stejně vypovídá i [redacted] která taktéž potvrdila, že se jí poškozená [redacted] svěřila, že jí obžalovaný vydírá zveřejněním fotografií, resp. oznámením jejich pořízení [redacted]. Věrohodnost poškozené je nadto podporována i výpovědí svědkyně [redacted] která cestovala spolu s poškozenou automobilem a v jejíž přítomnosti obžalovaný pořídil fotografie obnaženého poprsí poškozené, byť v tomto případě byla iniciátorem poškozená.

I výpovědi [redacted] a [redacted] dalších poškozených, rovněž vyplývá, že je obžalovaný fotografoval, popř. že se fotografovali sami na žádost poškozeného, a za pořízené fotografie jim obžalovaný poskytoval peněžní odměnu. Obě shodně dále uvedli, že obžalovaný jim sahal na poprsí, nohy a záda, poškozená [redacted] uvádí, že jí se dotýkal i na pohlaví a také, že požadoval, aby se dotýkala jeho penisu. Obě shodně popsaly, že fotografování probíhalo v prostoru solární elektrárny, resp. v obslužném kontejneru.

Výše popsané svědecké výpovědi jsou podporovány dalším ve věci provedeným dokazováním. Z výpovědi svědků [redacted] vyplynulo, že poškozená [redacted] opakovaně utíkala z dětského domova, později se od dětí dozvěděla, že jí vozí modré auto. Při jenom z útěků odnesla fotoaparát, přičemž od [redacted] které ten fotoaparát patřil se dozvěděla, že [redacted] na něj fotila nahé snímky, které poté chodila prodávat. Uvedla, také, že po jednom z útěků se vrátila omámená, a proto ji nechali odvézt sanitkou, při prohlídce skříňky pak našli sladkosti a mobilní telefon s dotykovým displejem. Z výpovědi Mgr. [redacted] pak soud seznal, že poškozená [redacted] je předčasně vyspělá, často mění nálady a je velice snadno ovlivnitelná, přičemž se dokonce léčila na psychiatrii s ADHD a již zmíněné náladovosti. Popsala také problémy s útekem a docházkou do školy poškozené [redacted] vedle

toho uvedla, že se od paní [redacted] dozvěděla o incidentu s útekem, na který si vzala fotoaparát [redacted] v němž měly být její nahé fotografie. Z výpovědi [redacted] soud seznal, za jakých okolností se dozvěděl prvotní informace, popsal, že se vše dozvěděl z výpovědi sestry poškozené [redacted] která mu popsala, že její sestru vydírá obžalovaný, aby mu poskytovala nahé fotografie, osahává ji a měl ji nutit i k sexu. Poškozená se svěřila také vychovatelce [redacted] které sdělila, že ji měl obžalovaný odvézt do lesa a zde ji měl nahou fotit, za což jí poskytl úplatu.

Z výpovědi [redacted] soud seznal, kde byly pořízeny fotografie její dcery, přičemž svědkyně identifikovala prostory bytu, v němž současné době žijí, což je patrné i z fotografií samotných a z fotografií interiéru bytu, které byly provedeny při hlavním líčení.

Z protokolu o domovní prohlídce konané v bydlišti obžalovaného je zřejmé, že při této prohlídce mu byla zabavena výpočetní technika, počítač a notebook, v jejichž paměti pak byly nalezeny fotografie poškozených, které nesou zřejmé znaky pornografického díla, tedy zachycují odhalená ěadra nebo pohlaví poškozených.

Skutečnost, že obžalovaný stříbrný fotoaparát Sony, který dle výpovědí poškozených i dalších svědkyň používal obžalovaný k vytváření výše popsaných fotografií, popř. jej půjčoval poškozeným, aby tyto fotografie vytvořily samy, vlastnil, potvrzuje i družka obžalovaného [redacted]. Ta potvrdila, že obžalovaný vlastnil i mobilní telefon Sony Xperia, který byl posléze nalezen v dětském domově, ve skříňce poškozené. Nadto uvedla, že se nedomnívá, že obžalovaný by tento telefon půjčoval komukoliv na dobu několika dní, a uvedla, také, že skutečnost, že telefon nemá, jí vysvětlil tím, že telefon ztratil, proto mu půjčila svůj.

Z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů pak byl bez pochybností zjištěn obsah dat na paměťových kartách, CD a DVD nosičích, které byly v trestním řízení vydány nebo odňaty při domovní prohlídce či prohlídce automobilu obžalovaného, i tady byly zjištěny soubory dat obsahující dětskou pornografii. V paměti vydaných nebo odňatých mobilních telefonů byly taktéž zjištěny data, jejichž obsah naplňuje znaky dětské pornografie.

Velice významným důkazem je také znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – specializace sexuologie, neboť z jeho závěrů vyplývá, že u obžalovaného byla zjištěna sexuální deviace – hebefilie, tj. obžalovaný je sexuálně přitahován k dospívajícím dívkám.

Je tedy nepochybné, že se skutky odehrály způsobem popisovaným ve výroku rozsudku. Vysvětlení obžalovaného, jakým způsobem se fotografie poškozených dostaly do paměti jeho telefonu, který poškozená [redacted] půjčil, či na jiná záznamová média (paměťové karty fotoaparátu), která měl v držení, jsou jen stěží uvěřitelná, neboť obžalovaný předkládá soudu tezi, že skupina nezletilých dívek se proti němu spikla, vymyslela a následně realizovala do detailů promyšlený plán. A to vše za situace, kdy okolí hodnotí tyto dívky jako osoby impulsivní, náladové.

K obhajobě obžalovaného soud podotýká, že k věrohodnosti svědkyň se již vyjádřil výše, avšak na tomto místě považuje za vhodné ještě zdůraznit, že rozpory ve výpovědích, které se v nich nepochybně vyskytují, soud nepokládá za okolnost, která by činila jejich

svědectví nevěrohodným. Výpovědi všech poškozených a dalších svědků se shodují v hlavních rysech, je z nich nepochybně zřejmé, že obžalovaný poškozené fotografoval v sexuálně vyzývavých pózách, fotografoval jejich obnažený genitál či poprsí, popř. tyto fotografie po nich požadoval. Nepřesnosti v jednotlivých výpovědích soud připisuje nezralosti svědkyň, v některých případech snaze poškozené [REDAKCE] nepůsobit před ostatními dívkami, s nimiž žila v dětském domově, jako iniciátor uvedeného jednání, spíše než snahu poškodit obžalovaného, v tom vidí soud snahu vyhnout se odsouzení v kolektivu, v němž žila.

Nelze ani přisvědčit názoru obhajoby, že skutečnost, že pokud po svědkyních [REDAKCE] „nic nechtěl“, dosvědčuje to že ostatní dívky, které toto tvrdí lžou, či že v několika případech iniciovala poskytování fotografií sama poškozená, toto vyvíjí obžalovaného, neboť tento byl nepochybným účastníkem děje, věk obžalovaných mu byl znám a proti jednání poškozené nikterak neprotestoval, naopak poskytl jí mobilní telefon, aby ji mohl kontaktovat, pornografické fotografie či videa od ní převzal a nadto jí za ně poskytl úplatu, přičemž mu muselo být zřejmé, že právě úplata je motivem, proč mu obžalovaná tyto fotografie či videa poskytuje.

Námítkám obhajoby ohledně nedostatečné důkazní situace soud podotýká, že je nutno v tomto bodě částečně obžalovanému přisvědčit, a z toho důvodu soud upravil popis skutku v tom, že z bodu 2 písm. b) byl vypuštěn útok vůči poškozené [REDAKCE] která toto ve své výpovědi nepotvrdila, a dále útok na obžalovanou [REDAKCE] byl upraven v tom smyslu, že z něj bylo oproti obžalobě vypuštěno jednání spočívající v požadování pohlavního styku či požadavku, aby mu poškozená třela pohlavní úd, neboť výše specifikované jednání se v hlavním líčení neprokázalo.

Po právním posouzení skutků popsaných v bodě 2 písm. a), b) soud seznal, že obžalovaný výše popsaným jednáním znaky skutkové podstaty přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku, neboť nabídl a poskytl dítěti za pohlavní sebeukájení dítěte a jeho obnažování za účelem pohlavního uspokojení úplatu, dílem uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu. K naplnění znaků skutkové podstaty soud uvádí, že obžalovaný si musel být nepochybně vědom, že poškozené nedosáhly ještě věku patnácti let, neboť tyto mu dle svých výpovědí tuto skutečnost sdělily, nepochybně je rovněž to, že obžalovaný dívkám za popsané jednání poskytoval úplatu. K páčání trestného činu po delší dobu soud podotýká, že jednotlivé skutky se odehrávaly v období nejméně od června 2013 do července 2013, popř. od června 2013 do června 2014, kdy je s ohledem na skutečnost, že útoky byly směřovány proti osobám mladším patnácti let a byly opakovaně páčány po dobu několika týdnů, resp. měsíců, považuje soud tuto dobu dostatečnou pro naplnění tohoto znaku kvalifikované skutkové podstaty.

Po právním posouzení skutků popsaných v bodě 2 písm. a) až c) soud uzavírá, že obžalovaný výše popsaným jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, neboť přiměl a najal dítě k výrobě pornografického díla. K naplnění znaků skutkové podstaty soud konstatuje, že je nepochybné, že znaky výše uvedeného trestného činu nese nejen jednání, při kterém obžalovaný přímo iniciuje jednání poškozených, tedy je vyzve k pózování a následně snímky sám vytvoří, ale i jednání, kdy obžalovaný vytvořil předpoklady pro vznik těchto snímků, a to nejen přímou výzvou k jejich pořízení s poskytnutím nutné záznamové techniky, ale též vytvořením předpokladů, za nichž dítě vytvoří tyto snímky z vlastní iniciativy s cílem

dosáhnout naznačeného prospěchu. Je tedy nezbytné zdůraznit, že trestné jsou nejen situace, kdy obžalovaný vyvinul bezprostřední iniciativu, bez ohledu na to zda stimulem pro jednání poškozených byla úplata či nikoli, ale i skutečnost, kdy úplatu poskytl až následně po vytvoření těchto snímků, neboť v opačném případě by jednání poškozené pozbylo motivaci a tato by jej s pravděpodobností s hraničící s jistotou vůbec nevytvořila.

Po právním posouzení skutků popsanych v bodě 3 soud konstatuje, že obžalovaný výše popsaným jednáním znaky naplnil skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a takový čin spáchal na svědkovi. K naplnění znaků skutkové podstaty zločinu vydírání soud považuje za nutné zdůraznit, že obžalovaný svými výhrůzkami směřoval ke způsobení velice citelné újmy na osobní cti poškozené, jakož i do její osobnostní integrity a práva na zachování soukromí, přičemž tuto nutil, aby strpěla či vytvořila pornografická díla a zároveň zachovala mlčenlivost o jeho jednání. Zároveň soud nepochybuje, že obžalovaná v tomto případě naplňovala definici svědka v materiálním smyslu, tedy, že poškozená v případě, že nebude vypovídat vůbec nebo podá nepravdivé informace o účelu a obsahu jejich schůzek, či jí obžalovanému předávaných materiálů tak v podstatě zajistí beztrestnost popsaných jednání, neboť v takovém případě by vůbec nedošlo k zahájení úkonů v trestním řízení, orgány činné v trestním řízení by se o tomto protiprávním jednání vůbec nedozvěděly.

Ve všech popsaných případech je jednání obžalovaného jednáním úmyslným, přičemž to, že obžalovaný věděl, že jeho jednání poruší zájem chráněný trestním právem je nepochybné, a vyplývá to i ze snahy obžalovaného již v době, kdy se měl žalovaného jednání dopouštět toto zastírat, ať již výběrem místa spáchání, či charakteristikou obětí – tedy osob, které byly bezbranné, či jejichž prostředky obrany proti tomuto jednání byly značně omezeny, a v neposlední řadě též jednáním směřujícím k zatajení tohoto jednání.

Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud vzal v úvahu kritéria stanovená ustanoveními § 39 tr. zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Přihlédl k poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům.

Soud konstatuje, že shledal pouze jedinou polehčující okolnost a tou je částečné doznání k žalovanému jednání (ke skutku popsanému pod bodem 1 výroku rozsudku). Obžalovanému naopak přitěžuje, že spáchal více trestných činů, nadto trestnou činnost páchal dlouhodobě a na více osobách. Obžalovanému taktéž přitěžují okolnosti, za nichž čin spáchal, neboť nelze opominout, že dívky, které si vybíral jako „objekty svého zájmu“ byly osoby snadno manipulovatelné, u nichž byla větší pravděpodobnost, že se uvedenému jednání nebudou bránit, a to ani při jeho spáchání, ani po něm, tedy že minimalizuje riziko odhalení již výběrem obětí. Soud pokládá obžalovaného za osobu mimořádně nezodpovědnou, neboť tento již byl za stejnou trestnou činnost jednou stíhán, a přestože byl zproštěn obžaloby, ze znaleckého posudku, jež byl pro potřeby tohoto trestního řízení vypracován, bylo zřejmé, že tento trpí sexuální deviací – hebefilií. Léčbu však odmítl a tím tedy zvýšil riziko, že se znovu dopustí trestné činnosti stejné, nebo ještě závažnější. Nadto z opisu rejstříku trestů je zřejmé,

že tento byl v minulosti již několikrát trestán a ačkoli se k těmto odsouzením již nepřihlíží, nelze opominout, že obžalovaný je osobou, která již několikrát trestně-právně postihována za svá jednání, jedná se tedy o osobu kriminálně závadovou, u níž se uložené výchovné tresty minuly účinkem. S ohledem na výše uvedené a vysokou společenskou škodlivost spáchaného jednání soud uzavírá, že nelze obžalovanému uložit jiný než represivní trest, tedy nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyřiceti dvou měsíců. Ve výměře trestu se odrazila nejen zmíněná vysoká společenská škodlivost spáchaných trestných činů, ale zejména skutečnost, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl opakovaně, na více osobách a po poměrně dlouhou dobu. Pro výkon soud zařadil odsouzeného po zvážení zákonných kritérií do věznic s dozorem.

Vedle trestu odnětí svobody uložil soud obžalovanému také trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu Sony Xperia, neboť tento mobilní telefon byl použit ke spáchání trestné činnosti, a to včetně paměťových karet.

Dále bylo obžalovanému uloženo ochranné opatření zabránění věci, a to paměťové karty, notebooku HP 620 a počítače Acer Aspire T610, neboť tyto věci pachatel užil k trestné činnosti a v budoucnu panuje reálné nebezpečí, že pachatel tyto věci opět užije k páchaní trestné činnosti, neboť na tomto paměťovém médiu, resp. v paměti výše uvedené výpočetní techniky byla nalezena dětská pornografie a je tedy na místě uložit toto ochranné opatření, neboť daná věc ohrožuje bezpečnost lidí, majetku nebo společnosti a hrozí, že bude užita ke spáchání zločinu.

S ohledem na doporučení znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – specializace sexuologie, a s ohledem na zjištěnou sexuální deviaci obžalovaného je nezbytné tomuto uložit též ochranné opatření – ochrannou léčbu sexuologickou, a to ve formě ústavní, neboť ze znaleckého posudku vyplývá, že pachatel spáchal trestný čin ve stavu vyvolaném duševní poruchou a pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný. Soud je toho názoru, že nelze přistoupit k uložení léčby ambulantní, tento závěr podporuje i znalecký posudek, resp. vyšetření v sexuologické ambulanci v souvislosti s jeho vypracováním, v trestní věci 6T 37/2014 si obžalovaný byl vědom své sexuální deviace a jejích rizik, přesto nepodnikl žádná opatření, která by směřovala k prevenci jejích projevů, a tím i k prevenci spáchání trestné činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

V Táboře dne 14. ledna 2015

JUDr. Pavol LUKAČEJDA v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Grulová

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **13. května 2015** projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 14. 1. 2015, č. j. 1T 129/2014 - 471, podal obžalovaný [redacted] nar. [redacted] v Táboře, trvale bytem [redacted] t. č. ve vazbě ve [redacted] a rozhodl o něm **t a k t o**:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného jako nedůvodné **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [redacted] uznán vinným v bodě 1. přečinem výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 alinea první tr. zákoníku, v bodě 2. písm. a), b) přečinem svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) c) tr. zákoníku, v bodě 2. a) – c) přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku a v bodě 3. přečinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, jichž se měl dopustit skutky, které jsou konkretizovány ve výrokové části napadeného rozsudku. Za tyto trestné činy byl podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 42 měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné sexuologické léčení ve formě ústavni. Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to mobilního telefonu zn. Sony Xperia PN-0180-BV, černé barvy, v. č. [redacted] s vloženou SIM kartou Vodafone v. č. [redacted] a paměťovou kartou Micro SD 1GB, paměťové karty Micro SD 2GB, typ SD-C02G Japan, v. č. [redacted] černé barvy, vložené v MicroSD adaptéru zn. Pardies, modré barvy. Podle § 101 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku bylo rozhodnuto o uložení ochranného opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to: paměťové karty Transcend 4GB, v. č. [redacted] notebooku zn. HP 620 v. č. [redacted] černé barvy v. č. napájecího adaptéru a počítače zn. ACER Aspire T160, v. č. [redacted]

Předmětný rozsudek právní moci nenabyl, neboť proti němu obžalovaný prostřednictvím své obhájkyň podal odvolání, směřované jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu.

V písemném odůvodnění odvolání obhájkyň obžalovaného shrnuje, že obžalovaný nepopírá jednání pod bodem 1. napadeného rozsudku, k němuž se ve své výpovědi v hlavním

ličení doznal, a soud I. stupně toto doznání zohlednil jako polehčující okolnost. Jednání, která jsou uvedena pod body 2. a 3. napadeného rozsudku, však obžalovaný popírá zcela. Obhajoba připomíná, že obžalovaný připustil, že poškozenou [redacted] zná, neboť ji asi ve třech případech vezl z [redacted] do [redacted] když ho o toto svezení požádala, cestou si však pouze povídali a nic z toho, co poškozená [redacted] uvádí se nestalo. Obžalovaný také uvedl, že zná i [redacted] a [redacted] mu se svým otcem jezdila pomáhat do [redacted] kde brigádně pracoval v objektu fotovoltaické elektrárny. Zná i matku [redacted] za kterou občas jezdil na návštěvu, když její dcera [redacted] byla doma.

Obhájkyně obžalovaného dále poukazuje na to, že soud I. stupně závěr o vině obžalovaného opírá především o svědecké výpovědi poškozených [redacted] [redacted] když je toho názoru, že výpovědi těchto osob jsou podporovány dalšími ve věci provedeným dokazováním. Pokud jsou pak ve výpovědích shora uvedených poškozených nepřesnosti, dle okresního soudu je to dáno jejich nezralostí. V uvedené souvislosti obhájkyně obžalovaného namítá, že ve výpovědích shora uvedených svědkyň nejsou pouze nepřesnosti, ale značné rozpory, tyto se v mnohém rozcházejí a vzájemně se nepodporují.

Dle obhajoby nelze poškozenou [redacted] považovat za věrohodnou osobu a její výpověď za objektivní. Ve výpovědi [redacted] jsou totiž velké vnitřní rozpory, v mnoha směrech tvrdí pokaždé něco jiného (např. jak vše mělo probíhat, zda mělo docházet k osahávání, apod.). Obhájkyně obžalovaného konstatuje, že poškozená [redacted] sama ve své výpovědi uvedla, že si o peníze musela obžalovanému říkat sama. Uvedla též, že obžalovaný měl sexuální požadavky i na její kamarádku [redacted] při jedné cestě z [redacted] do [redacted]. Svědkyně [redacted] však ve své výpovědi sdělila, že není pravda, že by po ní obžalovaný něco sexuálního požadoval naopak dle jejího vyjádření se obžalovanému sama poškozená [redacted] nabízela. Dle obhájkyně je pak výpověď [redacted] podporována výpovědí svědkyně [redacted] (obě dívky jsou z [redacted] [redacted] která vypovídala obdobně jako [redacted] tedy v rozporu s výpovědí [redacted] I. svědkyně [redacted] pak uvedla, že se poškozená [redacted] obžalovanému sama nabízela, aby dostala peníze. Dodaž pak, že s obžalovaným jela jednou do [redacted] sama a nic sexuálního po ní nepožadoval, což potvrzuje výpověď obžalovaného.

Obhájkyně obžalovaného dále namítá, že ostatní slyšené dívky z [redacted] [redacted] u jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, přítomny nebyly, veškeré informace mají pouze od poškozené [redacted] tedy zprostředkovaně. Jejich výpovědi tak nelze považovat za objektivní. Navíc jsou mezi jejich výpověďmi rozpory, vzájemně se nepodporují a nepotvrzují ani výpověď poškozené [redacted].

Obhajoba také zdůrazňuje, že svědkyně [redacted] která je vychovatelkou v [redacted] ve své výpovědi uvedla, že neví, zda má poškozené [redacted] věřit, neboť děti v dětském domově obecně hodně lžou. Poškozená [redacted] pak dle uvedené svědkyně často z dětského domova utíkala a byly s ní kázeňské problémy, což potvrzují i ostatní vychovatelé z dětského domova.

Obžalovaný se dle obhájkyne domnívá, že jej chce [redacted] poškodit, celou záležitost chce „hodit“ na něho, neboť ji jednou k její žádosti neodvezl do [redacted].

Dle názoru obhajoby pak ani pokud se jedná o svědkyni [redacted] tuto nelze považovat za věrohodnou a její výpověď za objektivní, a to především z toho důvodu, že pokaždé vypovídá rozdílně. Při hlavním líčení uvedla, že se obžalovaný měl dopustit žalovaného jednání, při jiném trestním řízení, ve kterém byl obžalovaný zproštěn obžaloby za trestný čin stejného charakteru, naopak vypověděla, že se obžalovaný ničeho nedopustil. Je tedy otázkou, kdy je její výpověď pravdivá.

K výpovědi svědkyně [redacted] obhajoba podotýká, že v případě uvedené svědkyně se jedná o osobu, která rozumově neodpovídá svému věku, ale odpovídá věku cca o 5 let mladšímu a je nutno si klást otázku, zda byla vůbec schopna chápat smysl tohoto trestního řízení a význam své výpovědi.

Obhájkyne obžalovaného uzavírá, že na výše uvedených svědeckých výpovědích nelze postavit vinu obžalovaného, když žádnou ze svědkyň, o jejichž výpovědi opírá soud I. stupně své skutkové i právní závěry, nelze považovat za věrohodnou a ostatní provedené důkazy jejich výpovědi nepodporují, naopak je spíše vyvracejí. Dle obhajoby pak nebyl v průběhu důkazního řízení opatřen žádný přímý důkaz, který by prokazoval, že se těchto jednání obžalovaný dopustil a opatřené nepřímé důkazy netvoří ucelený soubor, na kterém by bylo možné postavit jeho vinu.

Obhajoba dále poukazuje na skutečnost, že trestní řízení, které bylo proti obžalovanému vedeno v roce 2014 za trestnou činnost stejného charakteru, bylo skončeno pravomocným zproštěním obžalovaného s odůvodněním, že se nestal skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, což také svědčí ve prospěch obžalovaného. Opakuje, že na opatřených důkazech nelze stavět vinu obžalovaného a jsou-li pochybnosti, měl soud I. stupně rozhodovat ve prospěch obžalovaného. Podle obhajoby je tedy závěr soudu o vině obžalovaného v případě jednání uvedených pod body 2. a 3. napadeného rozsudku nepodložený výsledky důkazního řízení.

Obhájkyne obžalovaného proto závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného za jednání uvedená pod body 2. a 3. napadeného rozsudku zproští obžaloby a za jednání uvedená pod bodem 1. napadeného rozsudku uloží obžalovanému mírný trest výchovného charakteru.

V průběhu veřejného zasedání, jež bylo před odvolacím soudem konáno dne 13. května 2015, obhájkyne obžalovaného přednesla podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením a opětovně zdůraznila, že obžalovaný nepopírá jednání popsané pod bodem 1. výroku napadeného rozsudku, ovšem ostatní jednání popírá zcela a nebyly pak opatřeny takové důkazy, které by jeho vinu prokazovaly. Pokud je okresním soudem vycházeno z výpovědi svědkyň [redacted] tyto svědkyně jsou velmi nevěrohodné, v jejich výpovědích existují značné rozpory a jejich tvrzení nejsou podpořena ostatními důkazy. Další svědci nebyli osobně přítomni údajnému jednání, informace získali pouze zprostředkovaně od svědkyň shora uvedených. Obhájkyne obžalovaného dále poukázala na to, že obžalovaný v rozhodné době nepoužíval modré vozidlo, ale jezdil autem

jiným. V tomto směru o nepravdivosti výpovědi svědkyň svědčí i fotodokumentace v zajištěném počítači, z níž je zřejmé, že modré vozidlo bylo v rozhodnou dobu skutečně rozebrané. Namítla dále, že soud I. stupně se dostatečně nezabýval otázkou subjektivní stránky tr. činnosti, konkrétně úmyslu, když se jedná o tr. činnost úmyslnou, přičemž z výpovědi svědkyň plyne, že iniciativní byly ony a obžalovaného samy vyhledávaly. Shrnuje, že v trestním řízení nebyly opatřeny důkazy prokazující vinu obžalovaného. Závěry soudu I. stupně tak nejsou podloženy výsledky důkazního řízení a v pochybnostech by mělo být postupováno ve prospěch obžalovaného. Proto závěrem navrhuje, aniž by ve věci činila důkazních návrhů, aby byl obžalovaný v bodech 2. a 3. napadeného rozsudku podané obžaloby zproštěn a za jednání v bodě 1. aby mu byl uložen mírný trest výchovného charakteru.

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře naproti tomu uvedla, že proti skutkovým ani právním závěrům nalézacího soudu nemá výhrad. Poukázala na to, že v odvolání je užitá shodná argumentace jako před soudem I. stupně, který se s ní velmi pečlivě a podrobně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zkonstatovala, že jednotlivé provedené důkazy okresní soud hodnotil v souladu se zákonnými požadavky a s jeho hodnocením důkazů se lze zcela ztotožnit. O pečlivosti přístupu okresního soudu dle státní zástupkyně svědčí i to, že tento v souladu s důkazní situací upravil popis skutkové věty v bodě 2. rozsudku. Státní zástupkyně dále uvedla, že při ukládání trestu okresní soud správně hodnotil jak okolnosti polehčující, tak přitěžující, přičemž zohlednil i skutečnost, že obžalovaný je osobou kriminálně zavadovou a jemu dosud ukládané výchovné tresty se zcela minuly předpokládaným výchovným účinkem. Uložený trest proto státní zástupkyně označila za zákonný a přiměřený. Poukázala též na to, že při zařazení obžalovaného pro výkon trestu do příslušného typu věznice bylo využito v jeho prospěch moderačního ustanovení. Důkazních návrhů pro odvolací řízení ani státní zástupkyně nečinila a závěrem navrhuje, aby bylo postupováno podle § 256 tr. řádu a odvolání obžalovaného aby bylo jako nedůvodné zamítnuto.

Obžalovaný v rámci práva posledního slova uvedl, že není pravdou, že by poškozené vyhledával, to ony za aut začaly chodit a chtěly po něm cigarety. Za nepravdivou označil i výpověď svědkyň [REDAKCE]. Dodal, že modré auto sice měl, ale v rozhodné době bylo nepojízdné, což mohou dosvědčit jednak svědci, jednak fotodokumentace obsažená v jeho počítači. Dále uvedl, že [REDAKCE] mu odcizila mobil, který jí půjčil, sebrala mu i peněženku, neboť požívala peníze na drogy. Vinen se necítí, svědkyň si vše vymyslely.

Krajský soud poté jako soud odvolací postupem podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadený rozsudek jako celek a přezkumu podrobil i zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Přičemž po náležitém přezkumu učinil závěr, že odvolání obžalovaného nelze mít za důvodné a tomuto není možno vyhovět. Odvolání obžalovaného neshledal odvolací soud důvodným již vzhledem k tomu, že toto bylo skutečně z větší části opakováním tvrzení a závěrů, které obžalovaný uplatnil již v průběhu hlavního líčení, a soud I. stupně se s nimi přesvědčivým, správným a přiléhavým způsobem vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku.

Odvolací soud v první řadě neshledal nic, co by svědčilo o porušení procesních norem, ve věci bylo správně rozhodováno senátní formou, a soudem I. stupně bylo plně respektováno právo obžalovaného na jeho obhajobu.

Soud I. stupně pak v řízení postupoval v plném souladu s trestním řádem. Při uznání viny obžalovaného výše označenou trestnou činností vycházel zejména z výpovědi poškozených [redacted] jako z důkazů přímých, dále přihlídl z vyslechem svědků [redacted] protokolům o výsleších [redacted] a úředním záznamům o podaných vysvětleních [redacted] jež byly se souhlasem stran k důkazu v hlavním líčení přečteny, a také ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie - sexuologie znalkyně MUDr. Želmíry Herrové, jakož i k důkazům listinným – fotografiím nezletilých, vyhodnocení obrazových a video souborů PC ACER Aspira a notebooku HP 620, vyhodnocení e-mailového účtu a dalších. Provedená důkazní materie byla i dle přesvědčení odvolacího soudu plně dostačující k učinění skutkových (a potažmo právních) závěrů, o nichž nevznikají důvodné pochybnosti.

Nalézací soud výpovědi poškozených i svědků podrobil pečlivé analýze (viz strana 6 a 7 odůvodnění napadeného rozsudku), tyto hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to i v kontextu s provedenými důkazy listinnými, postupoval tedy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, zakotvenou v ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Za takové situace nemá význam jednotlivé důkazy opakovat a podrobovat je nové analýze, když toto bylo svědomitě učiněno soudem nalézacím. Při dokazování soud prvního stupně dále respektoval zejména zásady ústnosti (§ 2 odst. 11 tr. řádu) a bezprostřednosti (§ 2 odst. 12 tr. řádu), jejichž uplatnění bylo nezbytné pro správné hodnocení všech provedených důkazů, a to zvláště v případě výpovědi poškozených, když v hlavním líčení znovu vyslechl [redacted] [redacted] Mohli si tak na podkladě jejich osobního výslechu a bezprostředního dojmu z toho, co a jak tyto sdělily, resp. zda a jak reagovaly na položené otázky, vytvořit vnitřní přesvědčení o tom, jakým způsobem výpovědi těchto osob hodnotit a jaký skutkový závěr z nich učinit. Způsob, jímž soud I. stupně důkazy hodnotil, a skutkové závěry o vině obžalovaného, které soud z provedených důkazů vyvodil, tak zcela odpovídají zákonným požadavkům na provádění a hodnocení důkazů. Své hodnotící úvahy a jejich výsledky okresní soud vyjádřil v dostatečně podrobném odůvodnění rozsudku, ve kterém vyloučil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů.

Nad rámec odůvodnění soudu I. stupně je namístě k argumentaci, zvolené obhajobou v oprávněném prostředku, uvést následující. Vzhledem k charakteru trestné činnosti okresní soud nepochybil, pokud své skutkové závěry o vině obžalovaného žalovanou trestnou činností založil především na podrobném rozboru obžalovaného usvědčujících výpovědí poškozených, které podrobil pečlivému hodnocení z pohledu věrohodnosti a důkazní podloženosti jednotlivých relevantních tvrzení, a to ve vzájemné provázanosti s důkazy dalšími. Odvolací soud dodává, že všechny poškozené se v popisu skutkového stavu tak, jak byl tento okresním soudem pojat do skutkových vět výroku rozsudku, shodují, resp. shodují se právě v popisu těch skutečností, které byly rozhodující z hlediska posouzení jednání obžalovaného. Všechny

totiž potvrdily, že obžalovaný po nich požadoval, aby se svlékly, následně fotografoval jejich obnažená prsa, popř. přirození, sahal jim na prsa, mezi nohy, a žádal je, aby i ony samy se pro něho fotografovaly či natáčely v sexuálně dráždivých polohách. Dle tvrzení [REDAKCE] [REDAKCE] pak těmto za shora uvedené jednání poskytoval finanční odměnu. Pokud jsou přitom výpovědi poškozených potvrzovány i v průběhu trestního řízení zajištěnými fotografiemi (kdy okresním soudem na straně 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí přílehlavě poukázáno na to, že ve fotoaparátu a mobilním telefonu obžalovaného byly zajištěny fotografie poškozených, nesoucí zřejmé znaky pornografického díla) a hodnoceny v souvislosti se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie - specializace sexuologie (kterým u obžalovaného shledána sexuální deviace - hebefilie), nelze mít proti skutkovým závěrům soudu I. stupně žádných výhrad. Nebylo pak důvodu pochybovat o výpovědi poškozené [REDAKCE] ani v tom směru, kdy tato vypověděla, že obžalovaný jí vyhrožoval tím, že pokud řekne, že jí fotí, její fotografie zveřejní a bude tvrdit, že je chtěla nafotit ona sama, když na uvedeném tvrzení z přípravného řízení poškozená setrvala i v průběhu hlavního líčení.

Vzhledem ke shora uvedenému odvolací soud považuje skutková zjištění okresního soudu za souladná se skutečnostmi, vyplývajícími z provedených důkazů, jež byly nalézacím soudem zcela správně hodnoceny ve vzájemných souvislostech. Právní kvalifikaci jednání obžalovaného použítou soudem I. stupně pak má za správnou a zákonnou, a i ohledně ní odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nad jeho rámec k bodu 2. napadeného rozsudku odvolací soud dodává, že vědomost o věku poškozené [REDAKCE] musel mít obžalovaný i z důvodu proti němu již dříve vedeného trestního řízení ve věci Okresního soudu v Táboře sp. zn. 6T 37/2014 pro obdobnou trestnou činnost (usnesení o zahájení trestního stíhání v uvedené trestní věci, v němž je uveden věk poškozené [REDAKCE] obžalovaný převzal dne 2.12.2013). Ke zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku pak odvolací soud dodává, že obžalovaný byl při uvedeném jednání vůči poškozené [REDAKCE] nepochybně veden mj. tím, aby se o jeho chování nedozvěděly orgány činné v trestním řízení, neboť již v minulosti byl pro obdobnou trestnou činnost projednáván a dobře si tak musel uvědomovat možné trestněprávní následky svého jednání. Podmínkou trestnosti shora uvedeného zločinu je pak skutečnost, že vydírání je spácháno v souvislosti s výkonem povinnosti svědka, přičemž dle ustálené judikatury postačí jakákoliv, byť jen vzdálená souvislost. Poškozená [REDAKCE] pak nepochybně vnímala skutečnosti, které mohly být podkladem (a následně též byly) pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, jemuž se chtěl obžalovaný vyhnout, lze tedy mít za prokázané, že jednal v úmyslu poškozenou odradit od případného plnění jejích svědeckých povinností.

Soud I. stupně podle zjištění soudu odvolacího nepochybil ani ve výroku o uloženém úhraném nepodmíněném trestu odnětí svobody, včetně způsobu jeho výkonu, který krajský soud považuje s ohledem na všechny okolnosti případu, včetně skutečností, zjištěných k osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy, za zákonný a zcela přiměřený. Soud I. stupně uložený druh i výši trestu řádně odůvodnil, správně při jeho uložení zhodnotil jak povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, její rozsah, okolnosti a dobu páchání, jakož i způsob provedení, tak veškeré skutečnosti, zjištěné k osobě obžalovaného. Trest, uložený soudem I. stupně, tedy plně odpovídá všem zákonným zásadám pro ukládání trestů, obsaženým v ustanovení § 39 a následujících trestního zákoníku, a odvolací soud i v tomto

směru odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, neboť se s ním rovněž ztotožňuje. Pouze dodává, že nepodmíněný trest odnětí svobody v uvedené výměře je namístě i proto, že obžalovaný se k trestné činnosti popsané pod body 2. a 3. výroku rozsudku, vyznačující se značnou společenskou škodlivostí, nedoznal a neprojevil nad jejím spácháním sebemenší lítost. Námitek nelze mít ani proti zařazení obžalovaného pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody podle § 56 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku ještě do věznice s dozorem, vzhledem k tomu, že uložený nepodmíněný trest nepřilíš převyšuje hranici tří let (§ 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku) a obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody. Správnými, zákonnými a přiléhavě zdůvodněnými shledal odvolací soud rovněž výroky o uložení trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ochranného opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Za věcně správný, zákonný a plně odůvodněný je nutno považovat i výrok, kterým bylo obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku s odkazem na znalecké závěry znalkyně MUDr. Želmíry Herrové uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.

Ze všech shora konstatovaných a zevrubně rozvedených důvodů bylo tudíž odvolání obžalovaného postupem podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr. řádu, § 265e odst. 1 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní

zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1,2 tr. řádu).

V Táboře dne 13. května 2015

Mgr. Milena Vránková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Mikšů